

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/153/2019
Identifikačné číslo spisu: 1516208351
Dátum vydania rozhodnutia: 21.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1516208351.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne K. V., bývajúcej v N., zastúpenej spoločnosťou OLEXOVA VASILISIN s.r.o., so sídlom v Bratislave, Gorkého 6, IČO: 36 820 059, v mene ktorej koná JUDr. Zuzana Olexová <., konateľka a advokátka, proti žalovanej News and Media Holding a.s., so sídlom v Bratislave, Einsteinova 25, IČO: 47 256 281, zastúpenej spoločnosťou Škubla & Partneri s.r.o., so sídlom v Bratislave, Digital Park II, Einsteinova 25, IČO: 36 861 154, v mene ktorej koná Mgr. Martin Škubla, konateľ a advokát, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 7 C 164/2016, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. novembra 2018 sp.zn. 15 Co 267/2017, 15 Co 268/2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. novembra 2018 sp.zn. 15 Co 267/2017, 15 Co 268/2017 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 14. marca 2017 č.k. 7 C 164/2016-171 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi 10.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I.) a žalobkyňi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu (II.). Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanej náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu zásahu do jej osobnostných práv uverejnením článkov označených v rozhodnutí. Na prejednanie veci nariadil pojednávanie dňa 14. marca 2017, na ktoré sa žalovaná nedostavila a svoju neúčast' ani neospravedlnila. Nakoľko boli splnené podmienky v zmysle § 274 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), na návrh žalobkyne rozhodol rozsudkom pre zmeškanie a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Uviedol, že z pripojených listinných dôkazov mal nárok žalobkyne jednoznačne preukázaný. Po právnej stránke rozhodnutie odôvodnil § 274, § 275, § 277 ods. 2, 3 CSP, § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Súd prvej inštancie uznesením z 26. apríla 2017 č.k. 7 C 164/2016-213 zamietol návrh žalovanej na zrušenie uvedeného rozsudku súdu prvej inštancie. Dospel k záveru, že na strane žalovanej neboli preukázané ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré zmeškala pojednávanie vo veci.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolania žalovanej rozsudkom z 28. novembra 2018 sp.zn. 15 Co 267/2017, 15 Co 268/2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (I.), uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil (II.), návrh žalovanej zo 14. februára 2018 na prerušenie konania zamietol (III.) a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (IV.). Po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne a právne správny, pričom sa stotožnil s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 1, 2 CSP). Bol toho názoru, že v posudzovanej veci boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovanej uviedol, že relevantná bola iba námietka týkajúca sa nemožnosti vydania rozsudku pre zmeškanie v prípadoch, keď výška nároku závisí od voľnej úvahy súdu. Ostatné odvolacie námietky by bolo možné posudzovať vtedy, ak by súd uzavrel, že skutočne neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP. V tejto súvislosti poznamenal, že odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie nad rozsah uvedený v § 275 CSP síce znamená formálne porušenie zákona, ale nemá vplyv na formu rozsudku, ktorý je nepochybne vydaný podľa § 274 CSP. Dôvodil, že jednou zo základných podmienok na vydanie kontumačného rozsudku je, že musí ísť o žalobu na plnenie podľa § 137 písm. a/ CSP. Mal za to, že v danom spore ide o žalobu na plnenie, keďže žalobný petit znel na zaplatenie peňažnej sumy (náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur a náhrady trov konania) napriek tomu, že toto právo vychádza primárne z práva na ochranu osobnosti ako práva absolútneho. Pre posúdenie veci nepovažoval za relevantné, či výška žalobkyňou požadovaného plnenia závisí od voľnej úvahy súdu alebo je presne vypočítaná, pretože zákon takúto skutočnosť nerozlišuje, stačí, aby išlo o žalobu podľa § 137 písm. a/ CSP. Ďalej poukázal na to, že ak chcela žalovaná v spore obstáť, mala vyvíjať iniciatívu vo forme svojej procesnej obrany, kam patrí aj účasť na pojednávaní. Súd prvej inštancie riadne a včas predvolal žalovanú a jej právneho zástupcu na pojednávanie dňa 14. marca 2017. Predvolanie obsahovalo všetky potrebné údaje a poučenie o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Napriek tomu sa žalovaná na dané pojednávanie nedostavila, svoju neúčasť ani vopred neospravedlnila, a preto žalobkyňa navrhla súdu prvej inštancie vydať rozsudok pre zmeškanie, ktorý postupoval správne, keď takýto rozsudok vydal. Bolo pritom irelevantné, že v čase pred nariadením pojednávania žalovaná aktívna bola. Záverom dodal, že ustanovenie § 274 CSP je jasné, presné, nezvádza k viacerým výkladom, pričom v otázke výkladu a aplikácie právnych predpisov poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Žalovaná napadla odvolaním aj uznesenie súdu prvej inštancie, avšak ani toto odvolanie odvolací súd nepovažoval za dôvodné. V tomto prípade neskúmal, či boli splnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, ale posudzoval, či okolnosti uvádzané žalovanou možno považovať za ospravedlniteľný dôvod v zmysle § 277 ods. 2 CSP. Mal preukázané, že právny zástupca žalovanej až po vydaní rozsudku pre zmeškanie uviedol, že mal kolíziu pojednávania a na účasť na pojednávaní nariadenom na 14. marca 2017 substitučne splnomocnil Mgr. V. W., advokátskeho koncipienta z advokátskej kancelárie V., avšak menovaný sa pojednávania nezúčastnil zo zdravotných dôvodov. Doklad o práceneschopnosti predložil žalovaný (až) spolu s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Súd prvej inštancie správne nepovažoval uvedené za ospravedlniteľný dôvod neúčasti, pretože mu nebolo predložené substitučné splnomocnenie, ktorým právny zástupca žalovanej substitučne splnomocnil Mgr. V. W.. Nestotožnil sa s argumentáciou žalovanej, že substitučné splnomocnenie malo byť súdu prvej inštancie známe z jeho činnosti, pretože Mgr. V. W. právneho zástupcu žalovanej zastupuje vo viacerých sporoch na tomto súde a dokonca aj pred tou istou sudkyňou. Vo vzťahu k posudzovanej veci pripomenul zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie pre ochranu svojich práv. Uviedol, že právny zástupca žalovanej je právnická osoba s dostatočným personálnym a materiálnym zázemím, od ktorého možno oprávnene očakávať odborný postup. V danom prípade išlo o nedbanlivosť právneho zástupcu spočívajúcu v nepredložení substitučného splnomocnenia, a preto sa nemožno stotožniť s tvrdením žalovanej, že išlo o ospravedlniteľný dôvod. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti nebol podľa odvolacieho súdu daný zákonný dôvod na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP v zmysle návrhu žalovanej zo 14. februára 2018. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná a navrhla, aby dovolací súd rozsudok

odvolacieho súdu a rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Navrhla tiež odložiť právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozsudku v časti výroku I. a IV. Dovolanie podala z dôvodu existencie procesnej vady zmätočnosti rozhodnutia, pričom jeho prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. f/ CSP. Dovolanie podala zároveň z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Namietala, že odvolací súd jej v rozpore s § 219 ods. 3 CSP neoznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu elektronickými prostriedkami napriek tomu, že o uvedené požiadala v podanom odvolaní. Týmto postupom jej znemožnil, aby sa v danej veci zúčastnila verejného vyhlásenia rozsudku. Poznamenala, že oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku na internetovej stránke súdu nebolo v súlade s CSP, pretože neobsahovalo informáciu o miestnosti. Ďalej namietala, že v rozpore s § 374 ods. 1 a 3 CSP jej neboli doručované významné podania žalobkyne, konkrétne vyjadrenie žalobkyne zo 14. novembra 2017 k replike k odvolaniu proti rozsudku súdu prvej inštancie a vyjadrenie žalobkyne z 13. novembra 2018 k doplnujúcemu vyjadreniu žalovanej s návrhom na prerušenie konania. Poukázala na to, že uvedené podania neboli irelevantné, špekulatívne alebo také, ktoré nie je potrebné doručovať, a preto jej odvolací súd svojím postupom znemožnil oboznámiť sa s relevantnými podaniami protistrany. Argumentovala, že súdy nižších inštancií sa nezaoberali skúmaním splnenia materiálnych podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Dôvodila, že otázka kumulatívneho splnenia formálnych a materiálnych podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku ešte nebola v judikatúre najvyššieho súdu riešená. Poznamenala, že všeobecné súdy sa touto otázkou už začínajú zaoberať (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. júla 2018 sp.zn. 17 Co 70/2018). V prípade, ak by na základe výkladu § 274 CSP nebolo možné zohľadňovať materiálne podmienky pre vydanie/nevydanie rozsudku pre zmeškanie, tak toto ustanovenie CSP je podľa názoru žalovanej v rozpore s čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tejto súvislosti navrhla, aby súd v zmysle § 162 ods. 1 písm. b/ CSP konanie prerušil a podal ústavnému súdu návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov. Taktiež namietala, že odvolací súd nesprávne posúdil rozsudok súdu prvej inštancie ako rozsudok pre zmeškanie, hoci išlo o meritórny rozsudok, v ktorom súd prvej inštancie hodnotil skutkový stav veci a jeho odôvodnenie je teda v rozpore s § 275 CSP. Zdôraznila, že súd prvej inštancie bez zohľadnenia procesnej obrany žalovanej rozhodol o meritórnych otázkach, keď vyslovil, že zasiahla do práva žalobkyne na ochranu osobnosti, čím založil prekážku právoplatne posúdenej veci. Na záver uviedla, že odvolací súd nezohľadnil skutočnosť, že v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie doložila substitučné splnomocnenie na zastupovanie na pojednávaní nariadenom na 14. marca 2017, čím jej prakticky odňal možnosť konať pred súdom.

5. Žalobkyňa navrhla dovolanie odmietnuť ako neprípustné.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

10. Žalovaná podala dovolanie z dôvodu existencie zmätočnej vady konania a zároveň z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, t.j. uplatnila dva dovolacie dôvody.

11. V prvom rade vyvodzovala prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

13. Žalovaná namietala, že odvolací súd ju v rozpore so zákonom neupovedomil elektronickými prostriedkami o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku.

14. Podľa § 219 ods. 3 CSP platí, že vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

15. V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie požiadala odvolací súd, aby ju v súlade s § 219 ods. 3 CSP upovedomil o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku elektronicky na e-mailovú adresu jej vtedajšieho právneho zástupcu. Odvolací súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku v danej veci na svojej úradnej tabuli v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (č.l. 303 až 306 spisu), avšak v spise sa nenachádza doklad o tom, že toto oznámenie bolo právnenému zástupcovi žalovanej odoslané aj elektronickými prostriedkami. Za tejto situácie je možné konštatovať, že odvolací súd si vo vzťahu k žalovanej nesplnil povinnosť vyplývajúcu z § 219 ods. 3 CSP.

16. Najvyšší súd už za účinnosti predchádzajúceho civilného kódexu dospel k záveru, že k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku) dochádza tiež vtedy, keď odvolací súd v rozpore s ustanovením § 214 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku neupovedomil elektronickými prostriedkami účastníka, ktorý podľa § 45 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku požiadal o také doručovanie písomností (R 9/2016).

17. Vyššie uvedený právny záver zastáva dovolací súd aj v preskúmvanej veci a konštatuje, že postupom odvolacieho súdu, ktorý nedodrжал procesný postup v zmysle § 219 ods. 3 CSP, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (pozri obdobne rozhodnutia sp.zn. 5 Cdo 14/2018, 5 Cdo 127/2018, 5 Cdo 58/2019). Týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

18. Žalovaná ďalej namietala, že súd prvej inštancie, resp. odvolací súd porušil jej procesné práva tým, že jej nedoručil vyjadrenie žalobkyně zo 14. novembra 2017 k replike k odvolaniu proti rozsudku súdu prvej inštancie.

19. V zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd jednou zo všeobecných záruk spravodlivého prejednávania vecí pred súdom je zásada rovnosti strán sporu a „rovnosti zbraní“. V procesnoprávnej rovine predstavuje princíp rovnosti sporových strán základný postulát, podľa ktorého žiadna zo strán nemá vo vzťahu k protistrane iné než rovnocenné postavenie. Z tohto aspektu sa prejavuje princíp rovnosti sporových strán podľa čl. 6 CSP ako tzv. rovnosť zbraní judikovaná Európskym súdom pre ľudské práva (k tomu pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 44-45).

20. Koncept spravodlivého súdneho konania v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť predložiť nielen všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa pred ním. Požiadavka, aby procesné strany v konaní mali možnosť dozvedieť sa a vyjadriť sa k všetkým zhromaždeným dôkazom alebo k stanoviskám pripojeným v spise, sa aplikuje aj na odvolacie konanie.

21. Podľa § 373 ods. 3 CSP odvolanie doručí súd prvej inštancie ostatným subjektom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve ich, aby sa k odvolaniu vyjadrili, a určí na vyjadrenie lehotu nie kratšiu ako desať dní. Podľa § 374 ods. 1 CSP súd prvej inštancie doručí odvolateľovi vyjadrenie k odvolaniu a umožní mu vyjadriť sa k nemu najneskôr v lehote desať dní od doručenia. Podľa § 374 ods. 2 CSP k vyjadreniu odvolateľa podľa odseku 1 môže protistrana podať vyjadrenie v lehote desať dní od jej doručenia. Podľa § 374 ods. 3 CSP podania podľa odsekov 1 a 2 doručí súd prvej inštancie ostatným subjektom. Ďalšie podania strán sa doručujú, len ak je to potrebné na zachovanie práva na spravodlivý proces.

22. Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolaciu repliku ako reakciu odvolateľa na vyjadrenie k odvolaniu zašle súd prvej inštancie protistrane na vyjadrenie. Ak sa protistrana k odvolacej replike vyjadrí, súd prvej inštancie doručí toto vyjadrenie (odvolaciu dupliku) odvolateľovi (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1260).

23. V predmetnej veci podala žalovaná odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, ku ktorému sa žalobkyňa vyjadrila podaním z 30. júna 2017. Vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu bolo doručené žalovanej, ktorá sa k nemu vyjadrila podaním z 18. augusta 2017 (tzv. odvolacia replika v zmysle § 374 ods. 1 CSP). K odvolacej replike žalovanej sa žalobkyňa vyjadrila podaním zo 14. novembra 2017 (tzv. odvolacia duplika v zmysle § 374 ods. 2 CSP), pričom toto vyjadrenie nebolo žalovanej doručené. Podľa názoru vec prejednávajúceho senátu dovolacieho súdu nedoručením predmetného vyjadrenia došlo k odňatiu možnosti žalovanej konať pred súdom, a tým aj k zásahu do jej procesných práv takej intenzity, ktorá dosahuje mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Dôsledkom tohto nesprávneho postupu súdu je založenie vady zmatečnosti rozhodnutia v zmysle § 420 písm. f) CSP.

24. So zreteľom na dôvodne namietanú vadu zmatečnosti napadnutého rozhodnutia dovolací súd v súlade s jeho rozhodovacou praxou neposudzoval opodstatnenosť ďalších dovolacích námietok a ani dôvodnosť návrhu na prerušenie konania.

25. Skutočnosť, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f) CSP, je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne. Dovolací súd preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

26. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne znova o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

27. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.